

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Mogielnicki

Protokolant: sekretarz sądowy Emilia Krzak

przy udziale Prokuratora Pawła Rutkowskiego, Alicji Ziółkowskiej

po rozpoznaniu dnia 24 kwietnia 2023 roku, 28 czerwca 2023 roku, 4 października 2023 roku, 16 października 2023 roku, 20 listopada 2023 roku

na rozprawie

sprawy **B. M., syna K. i A. z dpmu Z., urodzonego (...) w W.**

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 lutego 2022 r. w miejscowości K., woj. (...), na drodze (...) kierując samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że w wyniku zaśnieżenia zjechał z jezdni, uderzył w separator i bariery ochronne, doprowadzając do wywrócenia pojazdu w przydrożnym rowie, w wyniku czego pasażer pojazdu M. L. doznał obrażeń ciała w postaci: złamanie trzonu mostka podłużne z przemieszczeniem odłamu kostnego, otarci naskórka na przedniej powierzchni okolicy mostkowej klatki piersiowej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 177§ 1 kk

B. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu uniewinnia;

ustala, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa

UZASADNIENIE				
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 429/22		
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd				

<p>może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>				
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>				
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1.	B. M.	w dniu 28 lutego 2022 r. w miejscowości K., woj. (...), na drodze (...) kierując samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w		

		<p>ten sposób, że w wyniku zaśnieżenia zjechał z jezdni, uderzył w separator i bariery ochronne, doprowadzając do wywrócenia pojazdu w przydrożnym rowie, w wyniku czego pasażer pojazdu M. L. doznał obrażeń ciała w postaci: złamanie trzonu mostka podłużne z przemieszczeniem odłamu kostnego, otarci naskórka na przedniej powierzchni okolicy mostkowej klatki piersiowej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni,</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 lutego 2022 roku B. M. wraz ze swoim pracodawcą M. L. podróżowali samochodem F. (...) z W. w kierunku L. drogą ekspresową (...), a dalszym jej przebiegu (...) W G. zatrzymali się na posiłek i kawę w restauracji	wyjaśnienia oskarżonego	114v	

(...), a następnie kontynuowali jazdę w kierunku L. poruszając się z prędkością 110 km/h				
zeznania M. L.	115v			
na wysokości K. B. M. kierujący pojazdem stracił przytomność przez co samochód uderzył w separator i bariery ochronne, co kolejno doprowadziło do wywrócenia pojazdu w przydrożnym rowie	wyjaśnienia oskarżonego	114v-115		
zeznania M. L.	115v-116			
protokół oględzin	3-4			
Protokół oględzin miejsca	9-10			
Materiał poglądowy	49-50			
szkic	57			
	Protokół oględzin monitoringu	58-61		
	Nagranie monitoringu	62		
M. L. doznał obrażeń ciała w postaci: złamania trzonu mostka podłużnego z przemieszczeniem odłamu kostnego, otarcia naskórka na przedniej	zeznania M. L.	116		

powierzchni okolicy mostkowej klatki piersiowej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni				
Dokumentacja medyczna	21-45, 68-71			
Opinia lekarska	46			
B. M. w chwili wypadku cierpiał na nierozpoznany w tamtym czasie zespół wazowagalny – dodatni w fazie czynnej, z reakcją typu mieszanego, co było przyczyną pełnej utraty przytomności w chwili wypadku; stan zdrowia oskarżonego w czasie okresowych badań pracowniczych, diagnostyki realizowanej w ramach podstawowej opieki zdrowotnej lekarza rodzinnego nie budził zastrzeżeń medycznych	wyjaśnienia oskarżonego	115, 115V		
zeznania M. L.	116			

Dokumentacja medyczna	119		
Opinia biegłego	144-148, 160v-161		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	wyjaśnienia oskarżonego zeznania M. L.	Ustalenia faktyczne sprawy są w ogóle niesporne i jednoznacznie ustalone tak dowodami osobowymi jak i materialnymi, jak chociażby nagrania z monitoringu. Cały przebieg wypadku, okoliczności go poprzedzające są	

		<p>niesporne i oczywiste. Nie ma żadnych innych dowodów przeciwnych, które powodowałyby tylko wątpliwość co do przyczyn i chronologii zdarzeń.</p> <p>Zarówno wyjaśnienia oskarżonego jak i zeznania świadka są zgodne i wzajemnie się wspierają tak w zakresie niniejszego faktu jak i kolejnych, które w szczególności jako pozwalające na ustalenie przebiegu zdarzeń należało uznać za wiarygodne</p>		
2.	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>zeznania M. L.</p> <p>protokół oględzin</p> <p>Protokół oględzin miejsca</p> <p>Materiał poglądowy szkic</p> <p>Protokół oględzin monitoringu</p> <p>Nagranie monitoringu</p>	<p>Oskarżony i świadek zgodnie przedstawia, że wypadek niespodziewany przez żadnego z nich – M. (...) zajmował się telefonem i nie obserwował drogi ani oskarżonego, wydarzył się nagle i na skutek utraty przytomności (tak oskarżony) przez oskarżonego, co później znalazło potwierdzenie w dokumentacji medycznej i opinii biegłego. Jasne jest i nie budzi żadnych wątpliwości, że bez innych czynników zewnętrznych, a</p>		

		<p>na skutek nagłej utraty przytomności oskarżony zjechał z drogi i doprowadził do wypadku uderzając w bariery. Sam przebieg wypadku został przecieź uwidoczniiony także na nagraniu z monitoringu i wszystkie dowody w zakresie opisanego faktu są zborne i wzajemnie się uzupełniają, a przez to należało je w całości uznać za wiarygodne.</p>		
3.	<p>zeznania M. L.</p> <p>Dokumentacja medyczna</p> <p>Opinia lekarska</p>	<p>zgodne i wiarygodne dowody.</p> <p>Dokumentacja medyczna w połączeniu ze zeznaniami świadka, które pozostają zgodne z zapisami procedur medycznych, podjętych co wymaga podkreślenia bezpośrednio po wypadku, to dowody, które nie pozwalają na żadne wątpliwości, co do tego, że stwierdzone obrażenia ciała były następstwem wypadku.</p> <p>Potwierdza to także opinia lekarska, która ocenia i jednoznacznie kategoryzuje wszystkie dane</p>		

		<p>medyczne pozostając przy tym jasną, pełną i nie zawierającą sprzeczności.</p>		
4.	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>zeznania M. L.</p> <p>Dokumentacja medyczna</p> <p>Opinia biegłego</p>	<p>Jak się okazało, a oskarżony podjął już skuteczne leczenie cierpiał on na nieświadomiony problem medyczny o podłożu kardiologicznym. Nie ma wątpliwości, co do rzetelności zgromadzonych danych medycznych. Wywołana przez Sąd opinia, w istocie niekwestionowana jest jasna, pełna i nie zawiera sprzeczności. Sam biegły potwierdza, że dostępna w aktach sprawy dokumentacja medyczna (...) Instytutu (...) w W. jest wystarczająca do zrozumienia problemu medycznego oskarżonego, jest spójna, opisuje stan chorego i istotę problemu nie posiada braków co bez żadnych wątpliwości pozwala tak w procesie diagnostyczno-leczniczym Instytutu (...) jak i w opinii biegłego na rozpoznanie bez żadnych wątpliwości, że</p>		

		oskarżony cierpiał na nierozpoznany zespół wazowagalny, który doprowadził do utraty przytomności i zakończył się zjechaniem do rowu i spowodowaniem wypadku.		
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				

#	3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	3.3.Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	3.4.Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania				
#	3.5.Uniewinnienie	1.	B. M.	
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia				

Zarzut aktu oskarżenia wskazuje w zakresie naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym sprowadza się do wskazania, że oskarżony na skutek zaśnięcia zjechał z jezdni, uderzył w bariery i zjechał do rowu, gdzie doszło do wywrócenia pojazdu. Zarzut opiera się więc na stwierdzeniu, że oskarżony zasnął. Trudno o bezpośrednie odniesienie do skodyfikowanych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zabrakło jednak ustalenia dlaczego oskarżony zasnął. A przecież zarówno oskarżony jak i świadek wskazywali, że oskarżony był wyspany, nic w czasie jazdy nie wskazywało, że może dojść do „odcięcia” oskarżony wg posiadanej wiedzy nie był chory na cukrzycę, nie posiadał zdiagnozowanych schorzeń, przechodził badania okresowego, a krótko przed wypadkiem obaj spożywali posiłek

i pili kawę.
Nie powinno wobec
tego w normalnych
warunkach dojść do
zaśnięcia
oskarżonego w
czasie jazdy. To
wymagało ustalenia
dlaczego oskarżony
„zasnął”. To
oskarżony
pierwotnie przecież
przyznający się
formalnie do winy
podjął starania w
kierunku
zdiagnozowania
swojego problemu,
który przy
specjalistycznej
opiece stał się
jasny i oczywisty
i w zupełności
tłumaczy przyczyny
wypadku i przyczynę
naruszenia zasad
bezpieczeństwa w
ruchu drogowym.

Zasada ostrożności
jest wyrażona w
art. 3 ust. 1
ustawy Prawo o
ruchu drogowym.
Zgodnie z tym
przepisem uczestnik
ruchu i inna
osoba znajdująca
się na drodze są
obowiązani
zachować
ostrożność, a gdy
ustawa tego
wymaga, szczególną
ostrożność, unikać
wszelkiego
działania, które
mogłoby
spowodować
zagrożenie

bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę.

Jak wskazuje się w doktrynie chodzi o tzw. ostrożność zwykłą, odpowiadającą zachowaniu podejmowanemu przez dobrego kierowcę. Wzorcem zachowania jest tzw. "rozważny kierowca", czyli osoba, która ma odpowiednie przygotowanie teoretyczne i niezbędne doświadczenie w prowadzeniu pojazdu oraz cechuje się starannym i sumiennym wykonywaniem obowiązków (wyr. SN z 18.2.1969 r., Rw 39/69, OSNKW 1969, Nr 7-8, poz. 98; wyr. SN z 30.5.1995 r., III KRN 20/95, OSNKW 1995, Nr 11-12, poz. 84, z glosą aprobującą R.A. Stefańskiego, PiP 1996, Nr 6, s. 105-111).

Chodzi o obiektywne zachowanie

uczestnika ruchu drogowego, więc obiektywne reguły ostrożności. Ocena tego zachowania dokonywana jest z punktu widzenia zgodności z zasadami ostrożnej jazdy, jakie powinny być zastosowane w określonej sytuacji (R.A. Stefański, Glosa do wyr. SN z 30.5.1995 r., III KRN 20/95). Jak wskazywał Sąd Najwyższy "rozważne i ostrożne prowadzenie pojazdu polega na przedsięwzięciu przez kierowcę wszystkich czynności, które według obiektywnej oceny są niezbędne do zapewnienia optymalnego bezpieczeństwa ruchu w danej sytuacji oraz na powstrzymaniu się od czynności, które według tejże oceny mogłyby to bezpieczeństwo zmniejszyć". Wytyczne Wymiaru Sprawiedliwości SN z 28.2.1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, Nr 3-4, poz. 33, Nt 6; wyr. SN z 16.7.1976 r., VI KRN 135/76, OSNKW 1976, Nr 10-11, poz. 130; wyr. SN z 18.2.1969 r., Rw 39/69, OSNKW

1969, Nr 7–8, poz. 98).

W ocenianej sytuacji oskarżonemu można by zarzucić, że nie zaniechał jazdy, gdyby miał wiedzę o swoim, problemie i ograniczeniach, które mogłyby wpłynąć na bezpieczeństwo w komunikacji.

Opinia biegłego (k.148) stwierdza jednoznacznie, że stwierdzone u oskarżonego schorzenie kardiologiczne mogło i z wysokim prawdopodobieństwem doprowadziło do chwili zarzucanego mu czynu do wywołanego chorobowo epizodu utraty przytomności, a na skutek tego oskarżony mógł spowodować wypadek. Dodatkowo i paradoksalnie spożycie posiłku, które miało miejsce zwiększyło prawdopodobieństwo wystąpienia omdlenia w przebiegu zdiagnozowanego schorzenia. Jednocześnie chodziło o zjawisko przebiegające bardzo dynamiczne, w którym

wystąpienie
pierwszych
niepokojących
objawów dzieli od
pełnej utraty
przytomności
jedynie kilka, czy
kilkanaście sekund.

Jednocześnie co
niezmiennie ważne,
skoro oskarżony
doświadczył już
wcześniej takich
niezrozumiałych dla
niego epizodów
utruty przytomności
(w przeciągu 10 lat)
uwzględnić należy to
co wskazuje biegły
(k.160), że mimo, iż
jest to dość prosty
do rozwiązania
problem medyczny
to jego diagnostyka
nie jest oczywista
bo nie zawsze
dochodzi do utraty
przytomności,
problem nie jest
uchwyty w
badaniach
diagnostycznych i
nie jest
rozpoznawany np.
przez lekarza
pierwszego
kontaktu, a dopiero
powtarzalność
sytuacji, wywiad,
obserwacja
kardiologiczna i
neurologiczna
łącznie może
dopiero pozwolić na
postawienie
rozpoznania.
Oskarżony miał w
przeszłości podobne
epizody, które ani

jego, ani lekarza rodzinnego, lekarza medycyny pracy czy inny personel medyczny nie skłoniły do pogłębienia diagnostyki.

Dopiero zaistniały wypadek skłonił go do zainteresowania i głębszej wnikliwości w zakresie rozpoznania problemu, którego istota pozostawała dla niego nieznana, a występujące epizody nieprzewidywalne i zawsze będące zaskoczeniem, do tego sporadyczne odbierał jako możliwe do zaistnienia w przypadku każdego przeciętnego człowieka.

Oparcie zarzutu naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym na tej tylko podstawie, że u oskarżonego doszło do zatrzymania serca na kilka sekund, którego to problemu nie uświadamiał sobie i nie mógł wiedzieć, że zagraża on prowadzeniu przez niego pojazdu w ocenie Sądu nie może prowadzić do uznania jego winy w zakresie spowodowana

wypadku drogowego. Jedynie słuszne wobec braku winy i to mimo, że doszło do powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego było zatem uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.				
4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
5.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
6. inne zagadnienia				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii				

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Koszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>2.</p>	<p>Zgodnie z art. 632 pkt 2 kpk należało określić, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.</p>		
<p>6.1 Podpis</p>			